

TŘETÍ ADVENTNÍ TÝDEN

3. neděle adventní (RADOSTNÁ)

1. čtení – Izaiáš 61, 1-2a; 10-11

Duch Pána, duch Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto. Radostí jáším v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít své setbě, tak Pán, Hospodin, dá vyrašit spravedlnosti a slávě před všemi národy.

2. čtení – 1 Soluňským 5, 16-24

Bratři! Stále se radujte. **Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte (Bohu).** Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši. **Nezhášejte oheň Ducha, nepodceňujte dar promlouvání z vnuknutí, ale všecko zkoumejte,** a co je dobré, toho se držte. **Varujte se zla,** ať se objevuje pod jakoukoli tvářností. Sám Bůh pokoje **kéž vás dokonale posvětit.** Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro příchod našeho Pána Ježíše Krista. **Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní.**

Evangelium – Jan 1, 6-8; 19-28

Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. **On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle.** A toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Vyznal to a nezapřel. Vyznal: „Já nejsem Mesiáš.“ Zeptali se ho: „Co tedy jsi? Eliáš?“ Řekl: „Nejsem.“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „Ne.“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?“ Řekl: „**Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnajte cestu Pánu,** jak řekl prorok Izaiáš.“ Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?“ Jan jim řekl: „Já křtím vodou. **Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánku.**“ To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil.

Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu.

Docela rozumná logická otázka zní: „Proč se modlit vytrvale, proč opakovat v modlitbě totéž, když Bůh stejně všechno ví?“ Na to už vtipně odpověděl svatý Augustin, že vytrvalost v modlitbě není nutná kvůli Bohu, ale kvůli nám. Pána Boha opravdu nepřesvědčíme o své pravdě (a kdyby to bylo možné, bylo by to dost zlé...). Především my sami potřebujeme vytrvat v důvěře. A nejen to. Modlitba nás s Bohem spojuje. Je to komunikace, která upevňuje vzájemný vztah, je-li nesena láskou a důvěrou. V upřímné a vytrvalé modlitbě člověk stále staví Boha na první místo. Opakovaně uznává a vyznává Boží suverenitu a svou závislost. Tak modlitba buduje víru a vede k moudrosti, která se nepodobá lidské vychytralosti. Také může toho, kdo se modlí, zbavovat pýchy, která je v podstatě nepravdou. Člověk si totiž mnohdy rád pyšně zakládá na své nezávislosti. I hledání šikovné pomoci může být projevem této touhy. Křesťanská modlitba ale nevidí v Bohu nějakého pomocníčka. Uznává ho jako suverénního Pána. Když se modlíme, máme být především těmi, kdo se dávají Bohu k dispozici, kdo chtějí stát ve světě za „Božími zájmy“. Modlitba je prostě projevem víry a víru vyžaduje. Tato naše víra ovšem není jen nějakou lidskou dovedností. Je ovocem Ducha Svatého, který v člověku působí, a je také podporována vírou druhých. Proto je tak důležitá staletá zkušenost církve, že se potřebujeme modlit ve společenství křesťanů a že se právě tak potřebujeme modlit sami, „v komůrce svého srdce“. Oba tyto způsoby modlitby jsou důležité a navzájem se podporují. Společná modlitba může být navíc oporou a pomocí ve stavu naší malomyslnosti nebo jakési „únavy víry“. Ti, kdo se s námi modlí, jsou podobni lidem, kteří podpírali ruce modlícímu se Mojžíšovi v boji s Amalečany, když jeho ruce umdlévaly (srov. Ex 17,12). Takto podporovaná Mojžíšova modlitba znamenala pro Izrael záchranu.

Apoštol Pavel s Alešem Opatrným, KNA 2008

Snažím se modlit nejen sám, ale toužím také po modlitbě ve společenství?

Modlit se znamená modlit se pomalu a takovým tónem, jako byste hovořili se svým dobrým přítelem.

Don Bosco – MB VIII,10